

войски (вижъ притурка № 12*). Гръцкото население отъ драмско се прѣдаде на грабежъ, убийства и изнасилване, докато редът не бѣ възстановенъ отъ единъ енергиченъ български управител (Вижъ притурка № 16).

Единъ любопитенъ документъ (№ 13а), установенъ отъ турските власти въ Правище и подпечатанъ съ тѣхния печатъ, дава много ясна прѣстава за видътъ на прѣслѣдванията, които сѫ били обикновено явление прѣзъ първите мѣсеци на първата война. Правище съ околността заема крайбрѣжието на западъ отъ Кавала и брои приблизително 20,000 души мюсюлмани и 7,000 гърци. Тая областъ е била заета най-напрѣдъ отъ български чети, прѣвождани отъ войводата Бабчевъ, слѣдъ тѣхъ отъ български и, отчасти, гръцки войски. Въ началото на войната гражданская власть, или по-скоро нейниятъ призракъ, се намиралъ въ рѣцѣ на гръцкия владика, комуто и самъ Бабчевъ доњкаждъ се подчинявалъ. Нашиятъ документъ дава подробенъ списъкъ, село по село, на всички убити и ограбени мюсюлмани. Списъците, много точно съставени, откриватъ имената не само на жертвите, но и на тѣхните убийци. Откраднатите прѣдмети сѫ описани съ най-голѣма точностъ; въ тѣхъ се опредѣля даже шарката на откраднатите крави въ нѣкои села. Нашиятъ опитъ ни позволява да твърдимъ съ увѣреностъ, че съставените въ балканските страни списъци отъ тоя родъ сѫ изобщо точни. Прѣувеличаването започва отъ момента, когато селяните се опитватъ да изчислятъ загубите въ кръгли цифри. Числото на убитите за всѣко село е отъ 1 до 25 души; сбърътъ на загубите, произтичащи отъ кражби и засвоявания, възлиза на стотици и хиляди лири. Изглежда, че насилията въ всичките села сѫ били дѣло на гръцките мѣстни чети. Най-дѣятелната отъ тия чети е била прѣвождана отъ единъ свещеникъ и единъ войнственъ бакалинъ, владишки съвѣтникъ. На дѣло, самитъ турци обвиняватъ владиката въ организирането на всичките жестокости. Числото на всички убити мюсюлмани възлиза на 195. Бабчевъ въ противовѣсъ на нѣкои други войводи на български чети, изглежда да се е държалъ сравнително доста добре. Неговите злоупотрѣблени и изнудвания възлизатъ на около 6,000 турски лири, числото на убитите отъ него не възлиза на повече отъ 10, и то всички осъдени отъ владиката и неговия съвѣтъ. За него и другаря му разправятъ, че не сѫ изнасилили нито една жена; даже притекли се на помощъ на двѣ жени, нападнати отъ гърци. Въ тоя документъ се съобщава сѫщо, че жените въ селата заети отъ гръцки войски, за да се спасятъ отъ изнасилване, бѣгали въ села, заети отъ български войници. Възможно е документа, за който е дума, да е точенъ и искренъ. Все пакъ не трѣба да се забравя, че той ни прѣдава само турската версия. Турцитъ отдаватъ избиването на своите първенци на желанието да се сплаши тур-

*) Притурките ще се печататъ въ края на доклада.